

Pohádka o dívce snů

Pavel Bobek

1. Naším městem píseň zní, o té krásce nevšední,
modré oči zlatý vlas, měsíc vedle ní by zhas'
/ měsíc vedle ní by zhas' /
chlupci chtějí jenom ji, ona kluka z cukrářství
/ jenom kluka z cukrářství /
Hraj si, zpívej, dívko snů, zlaté slunce všedních dnů.
2. Nestoupili jí do hlavy nápadníci rouhaví,
nabízejí, co se dá, ona všechny odmítá,
/ dívka všechny odmítá /
to největší bohatství je má láska z cukrářství
/ velká láska z cukrářství /
Hraj si, zpívej, dívko snů, královno všech půvabů.
3. Cukrář dívku miloval, zlatý prstýnek jí dal,
pak přijel pán od filmů, odjela s ním dívka snů,
/ odjela s ním dívka snů /
Hollywood víc nabízí, než má láska z cukrářství
/ než má láska z cukrářství /
Hraj si, zpívej, dívko snů, krása patří do filmů.
4. Sláva dala křídla snům, dívce zlato, auto, dům,
jak se dívá na ten lesk, v srdci náhle bodá stesk
/ dívku náhle bodá stesk /
teď má všechno bohatství kromě kluka z cukrářství
/ nemá kluka z cukrářství /
Neplač, neplač, dívko snů, smutná hvězdo od filmů.
5. Dívka dala sbohem snům, rozprodala auta, dům,
nastoupila do vlaků, jela domů dívka snů,
/ jela domů dívka snů /
našla pravé bohatství se svou láskou v cukrářství
/ se svou láskou v cukrářství /
Dál ta píseň městem zní, o té lásce nevšední.